

сфері вищої освіти висвітлені досить широко. Але з точки зору нашого дослідження найбільш вдалим є характеристика реінжинірингу, яку зазначив П. Дойль: «Реінжиніринг заснований на двох ідеях: по-перше, потрібно взяти чистий аркуш паперу і перенести на нього оптимальну схему організації бізнес-процесу (наприклад, процесу надання освітянських послуг), по-друге, потрібно усвідомити, що, наприклад, ВНЗ виконує деяку кількість безперервних процесів, і саме тому він не може розглядатися зборами людей, які виконують сотні різних, хоч і пов'язаних одна з одною, функцій».

Дуже важливим є також той факт, що П. Доль, С.П. Роббінс, М. Коултер та інші розглядають реінжиніринг у контексті трансформації організаційних структур управління і, зокрема впливу реінжинірингу на формування горизонтальних структур, що засновані на використанні команд і створення організацій, які постійно навчаються і постійно адаптуються відповідно до змін зовнішнього середовища. Для ВНЗ це має надзвичайно важливе значення, зокрема для забезпечення процесів підвищення кваліфікації викладачів та співробітників. Реінжиніринг є поштовхом для радикальних змін, часто першим кроком до перетворювань.

Другим відомим методом проведення перетворень, який опробований у різних галузях, у тому числі й у сфері вищої освіти, є метод TQM управління якістю. Найважливішим моментом у використанні TQM для проведення змін у вищій школі є те, що тотальне управління якістю за відповідних умов стає способом досягнення конкурентної переваги. Якщо ВНЗ намагається досягти успіху в підготовці фахівців у конкретному середовищі, то одним із основних елементів його конкурентоспроможності можуть стати Програми управління тотальною якістю.

УДК 378.001.76

О.М. Іванюта, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

І.С. Андрюшенко, канд. екон. наук, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Об'єктивне прискорення науково-технічного і соціального прогресу, кризові економічні, екологічні, демографічні, політичні та інші явища, що виникли у сучасному світі, неминуче позначаються на системі освіти, загострюють протиріччя і труднощі формування молодого покоління

Тому у сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі рівень освіти, її вплив на особистісний розвиток, значною мірою залежатиме від результативності запровадження технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях.

Будь-яка педагогічна технологія повинна відповідати основним методологічним вимогам:

- Концептуальність. Кожній педагогічній технології повинна бути притаманна опора на певну наукову концепцію, що містить філософське, психологічне, дидактичне та соціально-педагогічне обґрунтування досягнення освітньої мети.

- Системність. Педагогічній технології мають бути притаманні всі ознаки системи: логіка процесу, взаємозв'язок всіх його частин, цілісність.

- Можливість управління. Передбачає можливість діагностичного планування, проектування процесу навчання, поетапну діагностику, варіювання засобами та методами з метою корекції результатів.

- Ефективність. Сучасні педагогічні технології існують в конкурентних умовах і повинні бути ефективними за результатами та гарантувати досягнення певного стандарту освіти.

- Відтворюваність. Можливість використання (повторення, відтворення) педагогічної технології в інших ідентичних освітніх закладах, іншими суб'єктами.

- Візуалізація. Передбачає використання аудіовізуальної та електронно-обчислювальної техніки, а також конструювання та застосування різноманітних дидактичних матеріалів і оригінальних наочних посібників.

Розглянемо основні, на наш погляд, технології навчання.

Технології індивідуалізації процесу навчання – організація навчально-виховного процесу, при якій вибір педагогічних засобів та темпу навчання враховує індивідуальні особливості студентів, рівень розвитку їх здібностей та сформованого досвіду.

В Україні розроблена та пропагується технологія інтерактивного навчання. Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної активності, що має за мету створення комфортних умов навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність.

Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх студентів; викладач і студент є рівноправними суб'єктами навчання. Інтерактивне

навчання сприяє формуванню навичок а вмінь як предметних, так і загальнонавчальних; виробленню життєвих цінностей; створенню атмосфери співробітництва, взаємодії; розвитку комунікативних якостей. Технологія передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем.

Інтерактивне навчання – це навчання діалогу, під час якого відбувається взаємодія учасників педагогічного процесу з метою взаєморозуміння, спільного розв'язання навчальних завдань, розвитку особистісних якостей учнів.

Мультимедійні технології пов'язані із створенням мультимедіа-продуктів: електронних книг, енциклопедій, комп'ютерних фільмів, баз даних. У цих продуктах об'єднуються текстова, графічна, аудіо- та відеоінформація, анімація. Мультимедіа-технології перетворили комп'ютер на повноцінного співрозмовника, дозволили студентів, не виходячи з навчальної аудиторії, будинку, бути присутніми на лекціях видатних вчених, брати участь у конференціях, діалогах, вести кореспонденцію.

Інноваційна діяльність є специфічною і досить складною, потребує особливих знань, навичок, здібностей.

Таким чином, одним з найважливіших стратегічних завдань на сьогоднішньому етапі модернізації вищої освіти України є забезпечення якості підготовки спеціалістів на рівні міжнародних стандартів. Розв'язання цього завдання можливе за умови зміни педагогічних методик та впровадження інноваційних технологій навчання.

УДК 004:373.1

Н.Б. Кашена, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

О.О. Горошанська, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ

Сучасні тенденції розвитку інформаційного суспільства формують нові освітні орієнтири і висувають високі вимоги до кваліфікації та компетенції фахівців з обліку та фінансів. З-поміж професійних компетенцій, що складають основу кваліфікаційного профілю сучасного бакалавра, спеціаліста і магістра, ключовими є креативність, творчість та інноваційна готовність до професійної діяльності.

Пріоритетним засобом формування високого рівня освіченості та належних компетенцій майбутніх фахівців з обліку та фінансів,